

Svinovníček

farní časopis

Číslo 1/10

17.2.2010

Rozhovor s biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem

Dnes se ptáme biskupa ostravsko-opavské diecéze, “našeho“ otce biskupa Františka Václava Lobkowicze, který k milému překvapení nás všech

vykonal v naší farnosti ve čtvrtek 21. ledna 2010 pastorační návštěvu.

Pohled na současnou krizi trochu jinak

Převzatý článek, ve kterém se Český ekonom a vysokoškolský pedagog PhDr. Tomáš Sedláček zamýšlí nad současnou krizí trochu jinak.

Vážné i nevážené předvánočně vánoční perličky z naší farnosti

Protože se v době předvánoční i vánoční udály v naší farnosti některé úsměvné a hezké situace, tak si některé můžete k pobavení či k povzbuzení přečíst.

V naší farnosti se připravuje nový muzikál

Dospělí, mládež, ale i děti připravují nový muzikál s názvem Josef. Ptáte se proč zrovna Josef? Odpověď najdete v článku uvnitř.

Nocování naší mládeže na faře

V lednu se uskutečnilo tradiční nocování naší mládeže na faře. O tom jak se z něj stala „dámská jízda“ a jak to všechno proběhlo se dočtete v příspěvku jedné ze zúčastněných.

Stránka pro rodinu

I kdyby byl někdo dokonalý mezi lidskými syny, bez moudrosti od tebe nebude znamenat nic. *Mdr 9,6*

Vtip

Cestuje skupina inženýrů se skupinou manažerů ve vlaku. Každý manažer má svoji jízdenku, inženýři mají dohromady jen jednu. Najednou jeden z inženýrů volá: „Jde průvodčí!“ a všichni inženýři se natlačí do jednoho WC. Průvodčí zkontroluje lístky manažerů a vidí, že dveře na WC jsou zamčené. Zabouchá na dveře a zavolá: „Jízdenku, prosím!“ Z WC se pode dveřmi vysune jeden lístek, průvodčí ho cvakne, prostrčí zpět, poděkuje a spokojeně odchází.

Na zpáteční cestě mají manažeři jen jeden lístek a světe, div se, inženýři nemají žádný. Jeden z manažerů uvidí průvodčího a zakřičí: „Jde průvodčí!“ a všichni manažeři se utíkají schovat na WC. Inženýři trochu pomaleji odcházejí na další WC. Poslední z inženýrů, ještě než se schová, zabouchá u manažerů a zavolá: „Jízdenku, prosím...“ (www.skvelyden.cz)

Pyramida

poloměr

člen národa

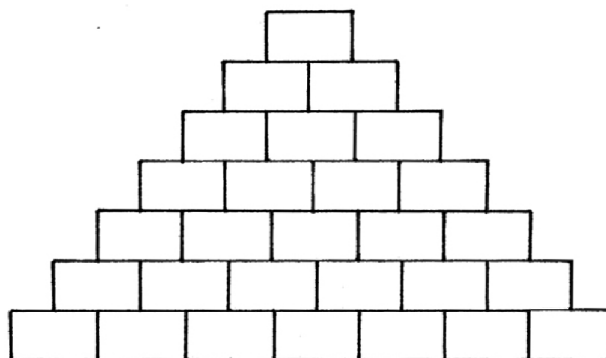
označení pro dálkovou nákladní dopravu

ženské jméno

kanadská rapperka

hluboká polévková mísa s víkem

vosku podobná látka užívaná k výrobě svíček

Sudoku - lehké

		2		4	6			
		7	8	2				
	4							1
				6	1	9	7	
	7	9					1	
3			4					
			3		9		8	
8	6	1						
	2							

Sudoku - střední

		5	7		3			
3			9					
7				4		1		2
			4		9			
5								
	6		3		7			5
		3						4
2					6	9	5	7
9						2		

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Bílovecká 50/548, 721 00 Ostrava – Svinov, tel. 596/961489

POZOR ZMĚNA INTERNETOVÉ ADRESY: www.farnostsvinov.cz

registrováno u MK ČR E 15012, Email: jan.korpas@email.cz, jlarisch@doz.cz

Toto číslo sponzoruje

Revize a elektroinstalace - Jan Škrabánek, s.r.o.
Ostrava - Zábřeh, Někrasovova 3126/2

A tak Brouček celý týden lítal a svítil, ničeho si nevšímal, jen pořád myslel na Berušku. Když uplynul týden, zase přiletěl domů dříve, umyl se a vykoupal a letěl do chaloupky pod dub. Ale co to? Nikdo ho nevítal, Berušku nebylo vidět a všichni byli smutní. Tu se Brouček dozvěděl, že kmotříčci Broučkovi Berušku nechtějí dát, že mají obavy, aby Brouček nebyl neposlušný a aby se s ním Beruška neměla zle. Brouček byl z toho celý omráčený, nevěděl, kde mu hlava stojí. Doletěl k háječku pod skalou, kde byl mech jako samet a kde stála krásná chaloupka a v ní bydlela Janinka. Vletěl do chaloupky, ani nepozdravil, ale hned usedl na stoličku a usedavě se rozplakal.

„Co se ti stalo, Broučku?“ ptá se Janinka.

Brouček povídá: „Když oni mně ji nechtějí dát, že mají jen jednu a že já budu neposlušný a že by se Beruška se mnou neměla dobře.“

„I můj milý,“ utěšovala Janinka Broučka, „nic se neboj, já už s kmotříčkem promluví.“

Když zapadlo sluníčko, počkala si Janinka u cesty na kmotříčka. „Kmotříčku, tak vy nechcete Berušku Broučkovi dát? A pročpak? Že byl neposlušný? Vždyť on toho lituje a chce již poslouchat, ale vy si dávejte pozor, aby nakonec Berušku někdo chtěl a aby nezůstala sama!“ zlobila se Janinka.

Kmotříček byl ze slov Janinky celý zaražený a když už měl letět domů, řekl Broučkovi tatínkovi, aby k nim druhý den Brouček přišel. A tak se stalo. Kmotříčci Broučka hezky přivítali a pověděli mu, že by tedy neměli nic proti tomu, aby si Brouček Berušku vzal, ale že se jí musí zeptat sám, že vaří v kuchyni večeři. Když vstoupil Brouček do kuchyňky, celý se zarazil nad krásou Berušky, kterou dlouho neviděl. Tolik se mu líbila. I Beruška byla v rozpacích. „Vítám tě Broučku, copak mi neseš?“ povídá Beruška.

„Milá Beruško, chtěl bych, aby sis mě vzala,“ odpověděl Brouček.

„Já nevím Broučku, víš co, já si to ještě rozmyslím, přijď zítra“, říká Beruška. A s takovou Brouček odešel. Nebylo mu to milé, ale Janinka ho utěšovala, ať si z toho nic nedělá, že vše dobře dopadne. Když se to však dozvěděl Beruščin tatínek, kmotříček, tak se na Berušku rozzlobil, proč že hned nekývla, že může taky zůstat sama. A tak, jakmile na druhý den Brouček přišel, na nic Beruška nečekala, skočila Broučkovi kolem krku a oba se měli rádi.

A byla svatba. Tolik hostů bylo pozváno, tolik koláčků a dobrého jídla bylo napečeno. Všichni byli pěkně pohromadě. Venku pod dubem si Beruška s Broučkem podali ruce a slíbili si, že se budou mít vždycky rádi a že se budou navzájem poslouchat. Šli do chaloupky, kde jedli, pili a zpívali a měli se dobře. Když začalo sluníčko vycházet, všichni vstali a doprovodili nevěstu a ženicha do chaloupky pod jalovec.

Tatínek s maminkou se odstěhovali do světničky vedle Broučka a Berušky. Všichni společně hospodařili a měli se rádi a vzájemně si pomáhali. Ale netrvalo dlouho, postupně kopali hrobečky mamince, kmotříčkovi a tatínkovi. Na každém hrobečku vyrostla bělounká kytička. Z našich broučků zůstali na živu Brouček s Beruškou, kmotříčka a Janinka.

A jak se jim žilo? To si povíme příště.....

teta Aťka

upraveno podle stejnojmenné knížky od Jana Karafiáta

9	5	6	8	7	4	2	1	3
2	8	4	1	3	6	9	5	7
1	7	3	5	9	2	6	8	4
4	6	9	3	1	7	8	2	5
5	3	1	2	6	8	7	4	9
8	2	7	4	5	9	3	6	1
3	4	2	2	9	8	1	5	7
7	9	8	6	4	5	1	3	2
6	1	5	7	2	3	4	9	8

Střední

9	2	3	6	8	4	1	5	7
8	6	1	7	5	2	3	4	9
7	5	4	3	1	9	6	8	2
3	1	6	4	9	7	8	2	5
2	7	9	5	3	8	4	1	6
4	8	5	2	6	1	9	7	3
6	4	8	9	7	5	2	3	1
1	9	7	8	2	3	5	6	4
5	3	2	1	4	6	7	9	8

Lehké

Pyramida:
R, IR, TIR, RITA, TRINA, TERI-
NA, STEARIN

Rozhovor s biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem

Dnes se ptáme biskupa ostravsko-opavské diecéze, “našeho“ otce biskupa Františka Václava Lobkowicze, který k milému překvapení nás všech vykonal v naší farnosti ve čtvrtek 21. ledna 2010 pastorační návštěvu.

Byli jsme za tuto návštěvu moc rádi a náš rozhovor začneme právě u této skutečnosti.

Co to vlastně je ta tzv. pastorační návštěva?

Pastorační návštěva je v podstatě každá návštěva biskupa ve farnosti. Ať se koná při příležitosti poutě, výročí posvěcení kostela, nebo některé události, která se týká farnosti, jako bylo loni žehnění nové hasičárny. Možná bude čtenáře zajímat více pojem biskupské vizitace farnosti. Jako biskup mám povinnost vizitovat každých pět let sám nebo prostřednictvím jiných osob celou diecézi. Činím tak prostřednictvím děkanů resp. svého generálního vikáře, ale přece jen chci také sám přijet do farnosti mimo sváteční program. Chci poznat, jak farář a farnost žije, jaké je zázemí, jaké má problémy či postavení v rámci obce. Proto do programu vizitace zařazuji setkání s vedením obce a rád také navštívím školu, abych se setkal s žáky vyšších tříd, kteří asi ještě nikdy neměli příležitost hovořit s biskupem.

Proč jste si vybral právě Svinov?

Podle svých časových možností se snažím navštívit ročně alespoň jednu farnost děka-

nátu, kterých je jedenáct. V lednu je to obvykle děkanát Ostrava. Výběr farnosti je spíše výsledkem momentálního rozhodnutí, když sestavuji plán na příslušný rok. Samozřejmě v něm může sehrát roli to, co se o farnosti dovídám.

Jaký dojem či jaké dojmy si z naší farnosti odnášíte?

Byl jsem velmi mile překvapen přijetím a významem, jaký se mé návštěvě přikládá. Ať to bylo u paní starostky, ve škole a nakonec i ve farnosti. Potěšila mne možnost besedy s pracovníky úřadu městského obvodu. To bylo v mých vizitacích poprvé.

Líbí se mi, jak farnost spolupracuje s vedením městského obvodu, se školami i

hudební školou při slavnostech ve farnosti a jiných příležitostech. Viděl jsem, že zde existuje dobré zázemí ochotných spolupracovníků, kteří si dovedou rozdělit úkoly a přiložit ruku k dílu. Chápu, že určitým problémem je vytíženost o. Jana v Biskupském gymnáziu a jsem moc vděčný o. Antonínu Hořákovi za jeho pomoc i za vstřícnost, s jakou je jeho služba přijímána.

Otče biskupe, můžete nám říci také i něco o sobě? Jak se to stane, že se člověk stane biskupem a jaké to je, když člověk je biskupem?

Člověk se biskupem stane tak, že jej k tomu vybere a jmenuje papež. Je to mimo osobní úsilí dotyčného. Být biskupem je především velká odpovědnost. Často si to uvědomuji v mé kapli na biskupství před svatostánkem, kde prosím za svěřené stádce i za sílu k plnění služby. Bez důvěry v Boží pomoc by se to snad ani nedalo nést. Samozřejmě je to také radost, protože

člověk poznává, jak Pán dovede být nablízku i v těch nejtěžších okamžicích. přímo neřešitelnými.

Jak vypadá Váš normální denní program?

Ten program je velmi různorodý a vede mne často mimo kancelář. Jsem-li v úřadě, začínám ráno v kapli modlitbou a rozjímáním Božího slova, pak následuje mše svatá. Dopoledne je program návštěv nebo řeším korespondenci. V poledne se s pracovníky biskupství setkáváme v kapli na Anděl Páně. Po obědě a krátké siestě pokračuje program návštěv. Asi v šestnáct hodin se otevírá prostor pro soukromý čas, ale ten bývá často zaplněn účastí na nejrůznějších společenských akcích. Na pestrost programu si opravdu nemohu stěžovat. Jsem rád, když se mi podaří projít se po nábřeží podél Ostřavice a pomodlit se přitom růženec.

Jak vypadá Vaše normální neděle?

Normální neděle je většinou někde ve farnosti nebo tam, kde jsem přislíbil svou účast. Těch, kdy zůstávám doma a odpočívám, je opravdu málo.

Co Vás ve Vaší službě diecézního biskupa nejvíce těší?

Posílat nové učedníky na Pánovu žeň. V roce 10. výročí diecéze (2006) jsem spočítal, že jsem pro diecézi vysvětil 72 nových služebníků. Toto biblické číslo mne potěšilo. Rád se setkávám s mladými lidmi a povzbuzuji je ve víře při udělování svátosti biřmování. A samozřejmě potěší, když vidím, že se přes lidskou slabost daří někde něco pěkného vykonat. Ať po stránce materiální, či kulturní apod.

Co pokládáte za největší obtíž či přímo kříž?

Asi to souvisí s tou odpovědností. Biskup je osobou, ke které směřuje většina problémů. Vztahy ve farnosti, obtíže kněží, nedostatek peněz... Chápu, že problémy vždycy nějaké jsou, ale bolí mne, když za nimi stojí lidská neústupnost, zloba či neochota pochopit, usmířit se. To se problémy stávají

Pocházíte z Čech z Plzně a také jste působil jako světící biskup v Praze. Jak se to stalo, že jste se dostal sem k nám na Ostravsko?

Jednoznačně rozhodnutím papeže Jana Pavla II. jmenovat mne diecézním biskupem. Mohu se jen domnívat, že k jeho rozhodnutí přispělo mé působení a znalost tohoto regionu.

Jak se tady "u nás" cítíte?

Mám svou diecézi rád a když tak po ránu jedu autem někde na Jesenicko nebo do Beskyd, říkám si, že mi Pán Bůh stvořil moc krásnou diecézi. A jsou v ní dobří lidé. Snažím se je takto vnímat.

Říká se, že jsou velké rozdíly v prožívání křesťanské víry v Čechách na jedné straně a na Moravě a ve Slezsku na druhé straně. Vy jste poznal obojí prostředí, jaký je na to Váš názor?

V obou prostředích jsem se setkal s lidmi, kteří prožívali svou víru s největší upřímností. A to považuji za nejdůležitější. A možná čím méně lidí je ve farnosti, tím je víra hlubší. Samozřejmě rozdíly tady jsou, především v tom počtu, ale to mám i ve své diecézi. Čemu se však bráním, je označení naší vlasti jako nejateističtějšího národa. To myslím i poslední papežova návštěva prokázala jako nepravdivé tvrzení.

Co byste nám svinovským farníkům odkázal jako slovo - poselství na závěr tohoto rozhovoru?

Ať je Vaše víra stále radostnější. Bude to znamením Vaší rostoucí lásky k Bohu i svědectvím pro okolní svět. Buďte vytrvalí v dobrém, vděčni jeden za druhého, v šíři darů, které dává Duch svatý. Buďte živou církví uprostřed „křižovatek“ dnešního světa.

(Rozhovor připravil o. Jan)

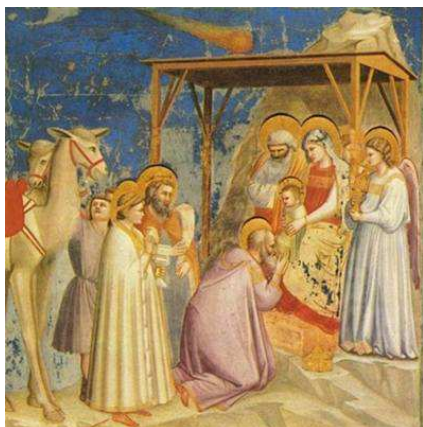

Čtvero ročních období – zima – advent 2009

...vzpomínka na rok 2009

11. prosince se uskutečnil v našem kostele v adventním čase koncert v rámci cyklu koncertů Čtvero ročních období, jehož organizátorem je Svatováclavský hudební festival.

Tentokrát se nám představili tři účinkující, a to p. Eva Dřízgová-Jirušová (zpěv), p. Alena Čechová (housle) a p. Petr Čech (varhany). Na programu byly skladby známých hudebních skladatelů - Bacha, Mozarta, Brahmsa, Verdiho, ale i skladby skladatelů méně známých - Tommase Vitali, Giulia Cacciniho, Percy B. Kahna. Výběr písní z díla Antonína Dvořáka, z Biblických písní opus 99 pro soprán a varhany, vystihl sváteční atmosféru již probíhajícího adventu.

Líbivá, převážně duchovní hudba a sopránový zpěv, které zněly z kůru našeho kostela, navodily příjemnou náladu a vnesly vnitřní klid nám posluchačům, kteří jsme v závěru vystoupení svým potleskem děkovali za krásné výkony jmenovaných umělců.

(S. P.)

Broučci (9)

Milé děti, naši svatojánští broučci se probudili do jara...

... ale Broučkova maminka byla mrzutá, chtěla, aby si Brouček našel nevěstu, protože už neměla tolik síly jako dříve. Když Brouček namítal, že o žádné nevěstě neví, poslala jej maminka za Janinkou.

„Tak, Broučku,“ povídá Janinka, „jak je to s tou nevěstou? Vidíš, že maminka už nikam nemůže.“

„Ale já nikoho neznám,“ namítl Brouček.

„Že neznáš?“ odpovídá Janinka, „a co Beruška?“

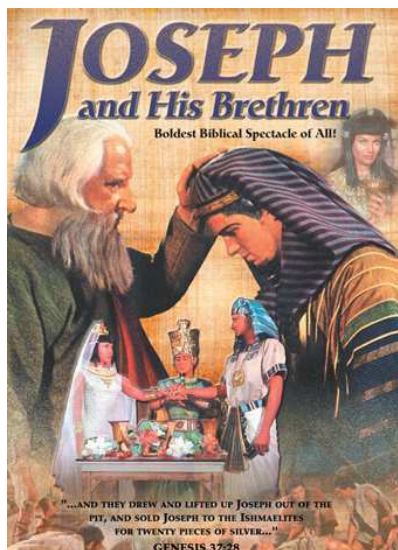
„Beruška?“ zalekl se Brouček, „vždycky se mi smála a nemá mě ráda.“

„Až si ji vezmeš, bude tě mít ráda,“ odvětila Janinka.

A tak letěl Brouček od Janinky, svítil a nic neříkal, ale když doletěl domů, vše pověděl mamince a tatínkovi. Společně se poradili a nakonec bylo ujednáno, že půjde Brouček druhý den na námluvy požádat kmotříčka a kmotříčku o ruku Berušky.

Druhý den Brouček přiletěl domů dříve, umyl se a vykoupal a pak frrrrr rovnou pod dub, kde Beruška s kmotříčkem a kmotříčkou bydleli. Beruška sice v chaloupce nebyla, ale kmotříček a kmotříčka Broučka hezky přivítali. Když se však oba dozvěděli, proč vlastně Brouček přiletěl, pověděli mu, že se musí nejprve rozmyslet, ať Brouček přiletí za týden. Brouček se už tedy nezdržoval, rozloučil se a letěl domů. Říkal si, že je vše v pořádku, ale maminka nebyla moc spokojená, protože doufala v jasné „ano“.

Proč zrovna Josef?

„Proč zrovna Josef?“ ptali se jeho bratři, když mu otec Jákob dával překrásnou ručně tkanou suknicí, kterou mu záviděli.

„Proč zrovna Josef?“ ptají se někteří farníci, kteří se podílejí nebo přihlíží vzniku nového muzikálu. Loni to byl Mojžíš – příběh zázraku. Příběh o tom, jak Bůh skrze jednoho člověka zachránil celý národ.

Letos je to Josef. Příběh s lidským i Božským rozměrem. Ten lidský se odehrává na rovině mezilidských vztahů. Příběh Josefa je sice starozákonní a tudíž se odehrál už hodně dávno, ale jeho nadčasová platnost mluví ke každému z nás. Josef a jeho bratři jsou postavy, které se v příbězích našich životů vyskytují také. Josef je v našem muzikálu zpracován jako postava z masa a kostí – takový, jaký skutečně byl: tak

trochu snílek, který nechápe závist a zášť svých bratří, je od nich zavržen a prodán do otroctví, prožívá těžké chvíle, které ho ale činí silnějším. Díky své dobrotě si získá přízeň druhých lidí – svého otrokáře Potifara, později i strážce vězení. Je nespravedlivě odsouzen, prožívá svou touhu po lásce a svobodě a díky Božímu zásahu obě touhy budou naplněny. Když pak dosáhne povýšení, prokazuje opět svou dobrotu – odpouští svým bratrům a zachraňuje celou rodinu tím, že je pozve do Egyptské země.

Josef sám o sobě je tedy hoden následování. Zažil totiž (podobně jako my všichni) kolem sebe spoustu zla, které ho ovšem neporazilo. Dokázal zůstat dobrý a naslouchat Božímu slovu. Jeho víra ho zachránila.

Muzikál je navíc (stejně jako Mojžíš) protkán nádhernými duchovními písničkami křesťanské skupiny Učedníci, které v sobě stejně jako příběh sám skrývají hodně moudrosti. Například když si Josef ve vězení zpívá: „Zvedl ses a předtím spad, někdy sytý jsi a přijde hlad, někdo nesnáší tě a někdo má tě rád...“

Na muzikále momentálně pracuje okolo 40 farníků všech věkových skupin. Josef ovšem není záležitostí VIP skupiny. Každý z vás je zván, aby se přidal. Většina rolí je už obsazena, ale stále ještě nám pár herců chybí: sháníme malé děti (asi tak pětileté), které by hrály ovečky, dále větší děti školou povinné, aby prodávaly na tržnici. Stále nám chybí asi 5 dospělých mužů (jelikož synů Jákobových bylo 12) a přivítáme muže i ženy do kapely. Dále přivítáme jakoukoliv technickou pomoc ať už ozvučení nebo pomoc při šití kostýmů.

Na Josefovi momentálně pracují především dospělí a mládež, ale i děti. A proč to vlastně všechno děláme? Za Mojžíšem zůstalo asi 300 hodin lidské práce a stále ještě není u konce, chystáme další reprízy v Porubě a Zábřehu. Byla to dřina, ale také radost. Setkávání, vytváření nového společenství všech věkových skupin. Cílem není jen odehrát představení. Cílem je hra samotná. Máme možnost setkávat se, společně pracovat na dobré věci, naučit se písničky a lépe porozumět příběhu, který není jen příběhem historickým, nýbrž příběhem každého z nás. Vždyť kdo z nás na sobě občas nezažil nenávisť, závist, strach, nespravedlivé odsouzení, ale také lásku, touhu, radost z vítězství? To vše v sobě příběh Josefa nese a skrze něj se učíme, jak řešit tyto situace křesťanským způsobem.

Chcete-li se přidat i vy, každý z vás je zván.

(Josef a jeho parta)

V á ž n ě   i   n e v á ž n ě

aneb předvánočně vánoční perličky ze života v naší farnosti

Protože se v době předvánoční i vánoční udály v naší farnosti některé úsměvné a hezké situace, tak některé nabízím farníkům k pobavení či k povzbuzení:

Pátek 18. 12. – první vánoční dárek pro pana faráře:

Pátek 18. prosince byl na Biskupském gymnáziu posledním předvánočním školním dnem. Po programu, který končil kolem 11 hodiny v kostele Svatého Ducha v Zábřehu, jsem vezl návštěvu z Německa (v té době pobývající na gymnáziu) a ještě jednu kolegyni – němčinářku na vlak do Svinova. Protože byl ještě čas, pozval jsem je oba na oběd do jedné svinovské restaurace. Dobře jsme pojedli a když jsem avizoval panu číšníkovi, že budu platit, dostavil se a s úsměvem zahlásil: „Pane faráři, paní majitelka Vás ještě jednou zdraví (zdravili jsme se při mém příchodu do restaurace), přeje Vám pěkné vánoční svátky a tento oběd máte jako malý vánoční dárek.“ Oh....to bylo příjemné, koutkem oka jsem zahlédl překvapení paní kolegyně – němčinářky i decentní úsměv německé návštěvy, která pochopila rychle nastalou situaci. Vytáhl jsem z kapsy vánoční přání a předal panu číšníkovi, aby s poděkováním toto vánoční přání předal paní majitelce....

PS: Jen bych doplnil, že v následující dny jsem měl rozhovor o tom, jak ten náš svět – naše společnost je špatná. Jako protiargument jsem uvedl tento příklad z mé vlastní zkušenosti a byl pozitivně akceptován.

Sobota 19. 12. – stavění vánočních stromků:

Na sobotu 19. 12. byla oznámena brigáda na realizování vánoční výzdoby v kostele a následný předvánoční úklid. Vše probíhalo dle více méně každoroční praxí zaběhaných rytmů. V pátek byly pod vedením Martina Macháče dovezeny vánoční stromky a zasazeny do stojanů na svá místa. V sobotu se začaly stromky zdobit a následně se začal stavět i betlém. A tu se vynořilo nečekané překvapení. Zazněl telefon na faru a vzápětí dorazil se stejnou otázkou na faru i jeden z brigádníků: „Pane faráři, kde jsou ovečky z betléma? Nemáme ani jednu. Ztratila se celá krabice!“ ....nastalo delší ticho...pak se začaly vynořovat myšlenky, které byly hodně černé, ba přímo nejčernější...kdo, kdy, jak, proč,... atd. A také představa, že budeme v betlémě bez oveček.

Náhle se z řad farníků vynořila myšlenka světlejšího rázu: Nebyla krabice s ovečkami nechtěně odvezena při reprízách divadelního představení Mojžíš do některé z navštívených farností? Protože rekvizity potřebné pro divadelní představení byly uloženy bezprostředně vedle krabic s betlémskými soškami. Hned zvonil žhavý telefon hlavní režisérce. Napřed byla tato myšlenka absolutně odmítána, ale nakonec se kdesi v paměti vynořila vzpomínka na situaci balení věcí po divadelním představení v kostele sv. Hedviky v Krásném Poli. Zde se totiž v sakristii objevila nějaká krabice s ovečkami, nad kterou naše režisérka nevěřičně kroutila hlavou se slovy „co v tom Krásném Poli dělají? Je září a oni už tu mají krabici s betlémskými ovečkami?“ A samozřejmě ona krabice byla krásnopolským ponechána. Teď – těsně před Vánocemi se tato vzpomínka stala určujícím signálem pátrací akce. Rozezněla se horká telefonní linka mezi Svinovem a Krásným Polem, byla provedena pátrací a kontrolní šetření v příslušné sakristii a následně (rámcově během několika desítek minut) byly ovečky dopraveny do svého domovského betléma, aby těšily děti i dospělé v našem kostele.

PS: Musím za sebe říci, že představa betléma bez oveček byla opravdu hodně smutná, byť samozřejmě podstatný je Ježíšek...

Úterý 22. 12. – druhý vánoční dárek pro pana faráře:

Úterý bylo posledním předvánočním školním dnem. V tento den se už neučí a veškerá pozornost dětí i dospělých, tedy žáků i pedagogů, se upíná k nadcházejícím vánočním svátkům. Kde se vzal, tu se vzal nápad – myšlenka, že by děti mohly pár těchto školně předvánočních chvil prožít v kostele. Vše se domluvilo a připravilo. Krátce po desáté hodině dopolední se v kostele shromáždilo pod vedením svých učitelek cca 150 dětí nižšího stupně. Pan ředitel v úvodu popřál všem přítomným hezké prožití vánočních svátků a následoval vlastní program. Nejprve prezentace „Kde – kdy – za jakých okolností se narodil Ježíšek,“ pak následovala soutěž AZ Kvíz s otázkami navazujícími na právě slyšené téma. A pak děti pod vedením svých učitelek za doprovodu varhan zazpívaly nacvičené koledy. U východu z kostela dostaly děti malý vánoční dárek....a spokojeně odcházely. PS: Ale nejen děti byly obdarovány. Panu faráři se dostalo také velkého dárku: mohl promluvit ke cca 150 dětem o událostech spojených s narozením Ježíše v Betlémě.

Neděle 6. 12. – sv. Mikuláš:

V závěru nedělní mše sv. vchází do kostela Mikuláš. Tentokrát bez andělů. U oltáře ho vítá náš pan farář. Mikuláš děkuje za pozdrav a začíná dialog s ministranty. První otázka: „Jaký je rozdíl mezi sv. Mikulášem a panem farářem?“ (pravděpodobně očekával odpověď ve smyslu, že pan farář nemá tu zvláštní mikulášskou čepici – mitru na hlavě nebo biskupskou berlu v ruce) Ministranti pohotově odpovídají: „Pan farář nemá vlasy!“ Věřícím v kostele lehce přituhává úsměv na tváři. Ale tu se přihlásí o slovo pan farář: „Ale já mám vlasy!“ a ukazuje, že vlasy má. V kostele se tváře roztáhnou do úsměvu....a návštěva Mikuláše pokračuje dál. Děti dostávají dárky a nadšeně odcházejí, ale někteří se vracejí?... „prosím o dárek i pro svého nemocného sourozence.“ Mikuláš rád rozdává, vždyť to je jeho úkol.

PS: V sakristii pak ministranti panu faráři dovysvětlují, že to s těmi vlasy mysleli tak, že je pan farář nemá nahoře na hlavě.

Noc z 24. na 25. 12. – závěr půlnoční mše sv.:

... pan farář udělil všem přítomným požehnání a jáhen Pavel nás všechny propustil v cca 1,30 h. slovy: „Jděte ve jménu Páně“ domů. V kostele se zhasla všechna světla. Svítí jen vánoční stromky kolem oltáře a u betléma a celý kostel zpívá nejprve píseň Tichá noc a pak vánoční hymnus Narodil se Kristus Pán. Zpěv postupně graduje...zpívá se druhá a pak třetí sloka. A všichni se nadechnou, aby z plných plic zazpívali Goliáš oloupen, veselme se – tedy 4. sloku a.....a....a.... v tu chvíli místo obvyklé melodie se od varhan ozývá mohutný závěr. Všichni v kostele jen naprázdno polknou a průvod ministrantů s knězem odchází od oltáře. Po příchodu do sakristie už drnčí místní telefonické propojení z kůru do sakristie a v něm se ozývá kající hlas našeho varhaníka: „Otče, já se omlouvám. Měl jsem normální výpadek. Prostě jsem čtvrtou sloku nezahrál.“ Celá situace ale měla úsměvný závěr po půlnoční venku před kostelem. Když už pan varhaník konečně dostal odvalu sestoupit ze svého bezpečného kůru mezi o jednu sloku ošizený Boží lid, bylo mu přítomnými farníky na přivítanou zazpíváno ono Goliáš oloupen...

...i pan farář, chtějíce udělat radost, se rozhodl obdarovat dárkem od Ježíška své farníky a málem to všechno dopadlo jinak. V tomto roce se z jablíček na farní zahradě páčil kalvádos a pan farář následně dle potřeby z většího demižonu přeléval do menších lahví. A

Mírov – věznice moravská (a svatý Michael archanděl)

Při poznávání naší krásné vlasti – obzvláště Moravy – se můžeme dostat i do velmi zajímavých míst. Jedním z nich je i Mírov, který se nachází asi 5 km severozápadně od Mohelnice. Při jeho jménu se nám nejspíš vybaví legendární vězeň Jiří Kájínek nebo možná i dříve zde internovaní političtí vězni – příslušníci II. a III. odboje, ale nenapadne nás, že kdysi bylo vše jinak. Už kolem roku 1200 zde žili dřevorubci a horníci, kteří se podle jedné pověsti zachránili před pustošícími cizími vojsky v blízké jeskyni. Z vděčnosti tu pak postavili kapličku a místo pojmenovali Mírov. Z roku 1266 už pochází písemná zmínka o postavení biskupského loveckého hradu nad obcí Mírov. Jako zakladatel je uváděn olomoucký biskup Bruno ze Schauenburku. Hrad je současně pevností, kterou sice nikdy nedobylí husité, ale v roce 1637 podlehl obléhání Švédů. Pevnost byla již kolem roku 1500 používána jako věznice, takže ji lze s největší pravděpodobností považovat za nejstarší věznici v Evropě. Asi v roce 1870 se stala věznicí státní. Za druhé světové války v něm zavíralo naše občany Gestapo, po skončení války sem putovali podle retribučního zákona odsouzení čeští kolaboranti s nacisty a za komunistického režimu po roce 1948 také zahraniční letci, kněží a jiní političtí vězni – příslušníci třetího odboje, např. František Fajtl, Josef Buršík, Jiří Louda; Reginald Dacík, Antonín Dvořák, Antonín Huvar, Adolf Kajpr, Oto Mádr, František Šilhán, Dominik Pecka, Stanislav Zela, Felix Davídek; Václav Renč, Zdeněk Rotrekl, Josef Palivec, František Křelina, Jan Zahradníček a jiní.

Věznicí zůstal Mírov dodnes. Za určitých okolností je možné se tam dostat i dnes. Krátká návštěva se dá přežít, ale delší pobyt se nedoporučuje.

V druhé polovině 16. století a také v dalším století došlo k rozsáhlé přestavbě pevnosti. Údajně v roce 1680 byl podle návrhu italského stavitele Giovanniho Pietra Tencally vystavěn barokní hradní kostel svaté Markéty. Stojí na místě původního kostela z roku 1475, který byl zničen při švédském obléhání. V nově postaveném kostele se konaly bohoslužby ještě po roce 1948, ale v roce 1950 byly už zakázány a kostel byl rozhodnutím komunistického vedení věznice přeměněn na skladiště. Jedné noci v roce 1952 vznikl v garáži pod kostelem požár, který se přenesl i do kostela. Vedení věznice ale nepovolilo vstup hasičům, takže v kostele shořelo vše dřevěné, schodiště, kůr i střecha. Ke konečné obnově a k umožnění původní funkce stavby došlo teprve po roce 1989.

Interiér kostela působí velkým dojmem svou stylovou čistotou a jednoduchostí. Vpředu na pravé straně kostelní lodi určitě zaujme každého návštěvníka socha svatého Michaela archanděla, který poráží černého rohatého satana. Ten je vytvořen nesmírně realisticky v celé své obludnosti jako symbol zla a násilí na lidské duši. Při pohledu na tento umělecký výtvar nelze nezpomenout na známou, ale dnes, bohužel, někde dosti opomíjenou modlitbu k svatému Michaelu archandělovi:

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým. Kníže nebeského vojska, svrhni božskou mocí do pekelné propasti Satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší.

můžu říct pouze to, co ukazují ekonomické grafy a selský rozum: bavíme-li se jen o Česku, tak za posledních dvacet let jsme nepředstavitelně zbohatli a nezabije nás mírný pokles. Kdo si v roce 1989 uměl představit, že pojedeme do Německa nebo do Skandinávie, aniž bychom s sebou museli vézt batoh plný konzerv? Že půjdeme na Západě do restaurace, že nebude problém lyžovat v Rakousku? Přitom bude lidem zatěžko platit třicet korun u doktora.

Co z toho plyne?

... že je fajn, když se nám daří, ale že po dlouhé době prudkého růstu se může také stát, že to chvíli nejde. Když se podíváte, jak od války rostl Walt Street, do 80. let křivka stoupá velmi zvolna, zato posledních dvacet let, v době globalizace, to je úplný Mount Everest. Tak strmý nárůst nikdy předtím nenastal.

Je to důkaz, že se Řím zhroutí?

Jsou tu podobné příznaky. Když se vrátím k jídlu, můžete si všimnout, že dneska z jídla vytahujeme nejučinnější části, tuky a cukr. Ale jde o paradox, cukry a tuky byly vždy to nejuživnější. Když sníte steak, tak prý na jeho zpracování spotřebujete polovinu energie, kterou tělo získá. My z jídla vytahujeme to nejuživnější, abychom mohli jíst a přitom nejíst, je to jen hygieničtější forma toho, co dělali Římané nebo šlechtici ve středověku, když si do krku strkali pítko.....

Anebo zábava: i to je dnes průmysl a byznys, vytváříme kolem sebe virtuální světy, abychom se dokázali zabavit. Je zajímavé, jak šlo v poslední době nahoru science-fiction a nejrůznější fantasy světy. Prostě pohádky, jako bychom se vraceli do věku dítěte, které si jen hraje, poslouchá pohádky a baví se. Sedíme na gauči, jíme křupky a kupujeme si dobrodružství.

Máte dvouletého syna Kryštofa. Vidíte nějakou naději, že se jeho generace polepší? Co ho čeká?

Asi ne tak závratný růst bohatství jako nás. Důležité je opakovat si, že už za nás lidstvo zbohatlo hodně a že teď může být štěstí někde jinde.....

My jsme uspokojení z konzumu vytěžili do mrtě, tam už není ani kapka. Jít v tom dál, to je, jako bychom chtěli nacpanému člověku udělat radost tím, že mu nacpeme ještě jeden steak do pusy. Přitom si jenom potřebuje odpočinout. Trpíme nedostatkem dostatku. Všechno máme, po ničem netoužíme. A kde umře touha, umře i naplnění.

Celý rozhovor na stránkách- HN.IHNED.CZ, ze dne 2. 1. 2009, autor Jiří Nádoba, snímek Ondřej Hošt, Martin Svozílek-HN

Otče Jane, děkujeme

Od té doby, co k nám do farnosti přišel otec Jan Larisch, se stále něco děje. Nejen, že se stará o náš duchovní život, ale za dobu jeho působení ve Svinově bylo provedeno velké množství oprav a změn jak na faře, tak i v kostele. Jako poslední akci lze vidět venkovní opravu fasády, hlavně čelní stěny a podloubí vstupu do kostela. Naposled byla v neděli 22. 11. 2009 na svátek Krista Krále odhalena pamětní deska pana kardinála Františka Tomáška, jako vzpomínka na jeho návštěvu svinovského kostela v roce 1949.

Otče Jane, jsme rádi, že Vás tu máme. Pán Bůh Vám zaplat' všechnu Vaši snahu a od nás jenom díky Vám za všechno.

(S. M.)

tak se dělo i na Štědrý den. Naplnil láhev až úplně po okraj, a protože i pan farář chce vidět zlaté prase, tak neupil z naprosto dokonalé plné láhve, takže nevznikla vzduchová bublina, zašrouboval zátku, zabalil jako dárek a nechal dárek odnést pod příslušný vánoční stromek... Velké překvapení nastalo, když Ježíškem obdarovaní večer po půlnoční panu faráři sdělovali „novinu“: dárek vybuchl!!! ??? (asi nevěřicně kroutíte hlavou, podobně jak jsem i já v onu chvíli hlavou kroutil) ??? Obdarovaní dále vysvětlují: dárek z pod stromečku vybalili a postavili na stůl s tím, že si později večer či v noci po pohádce připijí. Náhle se ozvala rána. Láhev se rozstřelila, kalvádos se vylil, drobné střepy posypaly stůl i cukroví a vůni vánoční atmosféry přerazila vůně pálenky. Co se stalo....???? De facto nastala velice jednoduchá a prostá situace přesně dle fyzikálních zákonů. Pan farář plnil láhev příslušnou tekutinou na farní půdě, kde se teplota pohybovala kolem nuly. Vánoční dárek však byl umístěn pod stromečkem v místnosti, kde se teplota pohybovala kolem 22 stupňů Celsia. No a zbytek – tedy vysvětlení – je už záležitostí pro schopné matematiky, aby spočítali, kolik času bylo potřeba, aby se tekutina v příslušné teplotě roztáhla do té míry, že překoná odpor láhve, která tudíž exploduje...

PS: Dobře se to vypráví a dobře se na to vzpomíná, když se nikomu nic nestalo.

Tolik jako malou připomínku na uplynulé vánoční svátky.

(o. Jan L.)

Spaní na faře aneb DÁMSKÁ JÍZDA ;)

Prvně jsme se nemohli dohodnout na datu, ale nakonec zvítězil 23. - 24. leden tohoto roku. Domluveni jsme byli celá táborová parta naší věkové kategorie (14 let a výš). Naši kluci ale většinou rychle mění plány, a když jeden prohlásí že se nezúčastní, pak se nezúčastní žádný kluk. A tak se z každoročního spaní na faře vyklubala dámská jízda. A že jsme si ji užili, o tom není pochyb!:D.

Od pěti hodin jsme se postupně všichni scházeli, blbli a ... znáte to, zkrátka bylo veselo. Kolem osmé jsme měli večeři (bageta s česnekem, mléčná rýže). Pozvali jsme otce a prostřeli jsme si v kanceláři. Začalo se mluvit o škole, přijímacím řízení, učitelích a jejich zvycích nebo o názorech na ně. Mezitím nám samozřejmě večeře vystydla, a tak není divu, že když jsme ve čtvrt na jedenáct skončili naši debatu, každý z nás měl v ruce kousek ztvrdlé studené bagety. Rozloučili jsme se s otcem a jáhnem a vrhli se na Twister. Ano, soudíte správně. Touto hrou jsme se naprosto vyřídily a myslím, že toho randálu taky nebylo přiměřeně.

Po této velice dlouhé a náročné hře jsme si povídaly. Každý z vás asi přibližně zná holčičí debaty ne?;). Spát jsme šli asi dvě až tři hodiny po sobotě, tudíž naše vstávání nebylo lehké. Na mši v deset jsme se ale silou vůle ze spacáků přece jen vyhrabaly. Sbalily jsme se, hodily na sebe pudr, aby ty kruhy pod očima nebyly tak viditelné a šly jsme do kostela. Po mši jsme si zašly na faru pro věci, rozloučily se se slibem, že si to musíme určitě zase zopakovat a vyjely jsme ke svým domovům, rozházeným po mapě okolí Ostravy až k polským hranicím.

Za všechny zúčastněné holky bych chtěla poděkovat Otci a jáhnovi za poskytnutí možnosti spát na faře a hlavně za trpělivost, které nám věnovali nadbytek (na normální dospěláky).

A na závěr bych chtěla říct, že ten, kdo to nezažije, nepozná jaká jsou tahle setkání, ať už tábory, spaní na faře, nebo biřmování zábava. Už jenom to, že jste s přáteli, je úžasný pocit!

(Adéla Pražáková)

Mons. František Václav Lobkowicz ve Svinově

U příležitosti vizitace svinovské farnosti dne 21. ledna 2010 navštívil biskup František Václav Lobkowicz zdejší Úřad městského obvodu. Po krátkém setkání se zástupci městského obvodu přijal pozvání mezi úředníky. Tato návštěva byla pro úředníky poctou a současně přínosem. Biskup Lobkowicz přiblížil zdejším úředníkům své poslání šíření víry v Boha a křesťanských životních hodnot. Také zmínil své působení jako ústřední duchovní rádce Českého Junáka a členství v komisi pro výchovu a vzdělávání, kde má na starosti regionální školství. Práci úředníků pak připodobnil ke každodenním starostem diecéze při vedení farností, zajišťování správy církevního majetku, vedení a zřizování školských zařízení apod. Na závěr zdůraznil nutnost pastorace dnešní mládeže.

(Lucie Grygarčíková, Foto: Ing. Tomáš Mužík)

Byli jsme velmi překvapeni, když jsme se dověděli, že při vizitaci naší farnosti se Otec biskup chce setkat také s farníky a s farní radou. Trochu jsme se obávali nějakého přísného zkoušení, ale byla to nakonec příjemná beseda na nejrůznější témata. Otec biskup se zajímal o všechno, co se děje ve farnosti. Od ministrantů, scholky, vyučování ve škole, přes burzu knih, výstavky, koncerty v chrámě, nácviky divadel a jejich provedení, až po různá setkání farníků, naše vztahy k p. jáhnům, dokonce přišla řeč i na naše svatodušní smažení vaječiny. Otec biskup je vtipný a příjemný společník, takže za hodinu jsme toho probrali více, než jsme čekali. Také nás pozorně sledoval a měl pro všechno vlídné porozumění. Pak jsme se přesunuli do kostela na mši sv. Po ní zůstali téměř všichni farníci na zajímavém setkání s Otcem biskupem, který ochotně odpovídal na naše různé otázky. Dověděli jsme se také hodně o naší diecézi, jejích problémech a plánovaných akcích. Doufejme, že byl Otec biskup s naší farností spokojen. Ale můžeme být my spokojeni se sebou? Co bychom my mohli vylepšit?

(Marie Žídková)

Dvacátého prvního ledna nás na naší svinovské škole navštívil mons. František Václav Lobkowicz. Žáci 8. a 9. třídy se sešli v učebně fyziky, kde setkání proběhlo. Beseda proběhla v přátelském duchu. Žáci kladli všelijaké záludné otázky jako třeba, jak se má, jaké je jeho celé šlechtické jméno a jak to vypadá v jeho rodovém sídle. Padly ale i závažnější dotazy jako například, jaký je jeho názor na islám nebo proč se rozhodl být knězem. Mě osobně zaujala odpověď na dotaz jednoho mého spolužáka, jak došlo k tomu, že se stal biskupem. Pan biskup odpověděl, že jednoho krásného dne přišel dopis z Vatikánu, ve kterém se Svatý otec tázal, zda přijme post biskupa. Pan biskup nám řekl, že se rozhodl tuto nabídku odmítnout, ale pak mu bylo z vyšších míst sděleno, že papeži se neříká „ne“, a musel tedy přijmout. Udivilo mě, že mu ve skutečnosti nedali vlastně vůbec na vybranou a že i v církvi se používají takovéto „nefér“ páky. Pan biskup na mě zapůsobil jako celkem veselý a pohodový člověk a připadalo mi, že byl rád, že si s námi mohl popovídat. Někteří z nás se s ním setkali i na večerní mši, kterou u nás v kostele sloužil.

(J.T.)

Tomáš Sedláček: Další biftek už je moc

Český ekonom a vysokoškolský pedagog PhDr. Tomáš Sedláček (23. 1. 1977) v současnosti zaměstnán v ČSOB jako makroekonomický analytik, který pracoval jako poradce prezidenta Václava Havla a ministra financí a který byl roku 2006 na americké univerzitě Yale vybrán mezi pět nejnadanějších mladých ekonomů světa, se zamýšlí nad současnou krizí trochu jinak:

Čeká nás těžký rok nebo předpovědi přehánějí?

Rozhodně bych nečekal žádnou katastrofu. Pár let jsme zběsile pádili kupředu a teď jen trochu zvolníme. Nic víc.

To zní až moc nadějně...

Pokud tuhle krizi hodnotíme čistě z pohledu ekonomie, nečeká nás nic tragického. Máme se nejlépe, jak jsme se kdy měli. Jak praví Bible: Musíme z Hospodinových rukou přijímat dobré, i to špatné. A tohle pořád není to špatné – rozhodně ne tak, aby se politici museli předbíhat, kdo zlevní jídlo. V novém roce nejspíš hodně zpomalíme, v nejhrošším budeme stagnovat, ale roku 2010 se podle všech předpovědí opět vrátíme k růstu. Otázka ale je, jestli je to takhle správně.

A jaká je odpověď? „Růst“ už je přežitek?

Ekonomové takové otázky a odpovědi neřeší. Naše věda bádá jen nad tím, jak maximalizovat růst.

Kromě ekonomie přednášíte i filozofii, citujete Bibli, dva roky jste pracoval na Hradě u někdejšího prezidenta Václava Havla. Tipuji, že „maximalizace růstu“ vám jako recept na štěstí stačit nebude...

Jistě, pokud jsme nyní svědky nějaké krize, tak je v krizi celá naše civilizace. Kvůli tomu není třeba dlouze filozofovat ani sedět na Hradě. Tahle krize vyvěrá z deseti dvaceti let šíleného přežívání, šílené nadspotřeby. To není čistě ekonomický problém. Naše situace se v lecčems podobá římské říši před jejím zánikem: máme relativně bezproblémový život, s nikým pořádně neválčíme, svých ideálů jsme nějakým způsobem dosáhli a hlavním tématem našeho života se stala ekonomie. V momentě, kdy jsme zekonomizovali úplně všechno a kdy lidi zajímá leda to, jestli budou mít na výplatní pásce víc nebo míň, tak je to podle mě jistá známka dekadence. Zvlášť pokud si uvědomíme, že z toho neexistuje cesta ven, protože politik dnes ve všech státech vyhrává jen na základě ekonomie. Musí slíbit ještě větší bohatství, jinak nemá šanci.

Václav Havel nedávno utrousil, že nechápe, proč bychom měli za každou cenu dál růst, když je nás pořád stejně. Má pravdu? Nezní to trochu naivně?

Naivně to zní leda v konfrontaci s dnešní společností, kdy nejsme schopni spočinout. Pokud růst pod dvě procenta je u nás považován za průšvih, kdy je potřeba spouštět krizové balíčky, tak je něco špatného v království dánském. Asi bychom se měli zamyslet nad tím, jestli nám náhodou nestačí to, co máme.

Pokud ale porosteme ve starých špatných kolejích, kam se dostaneme?

Vyzývám filozofy, ať mluví a najdou odpověď, kam tohle všechno spěje. Já k tomu

VELIKONOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

Předvelikonoční příležitost ke svátosti smíření:

Pátek 26. března 16,00 – 18,30 h.

Úterý 30. března 16,00 – 18,30 h.

Středa 31. března 7,30 – 8,30 h.

Čtvrtek 1. dubna 16,00 – 18,30 h.

Vlastní pořad svátečních bohoslužeb:

Květná neděle (28.3.)

Připomínka vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma – svěcení ratolestí,
mše sv.: 8,00 a 10,00 h.

Zelený čtvrtek (1.4.)

Poslední večeře Páně, ustanovení mše sv.,
Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zatčení,
mše sv.: 18,30 h. a následná adorace do 21,00 h.

Velký pátek (2.4.)

Ježíš umírá na kříži za záchranu celého světa -
den přísného postu jako výrazu vědomí vlastních hříchů,
obřady Velkého pátku: 18,30 h.

Velká (Bílá) sobota (3.4.)

Tělo Pána Ježíše je uloženo ve skalní hrobce,
vchod je zavalen kamenem a hlídán římskými vojáky,
možnost modlitby u „Božího hrobu“: 8,30 – 19,30 h.
slavnostní bohoslužba Vzkříšení: 20,00 h.

Neděle - slavnost Vzkříšení Páně (4.4.)

průvod vzkříšení (7,30 h.) a slavná mše sv.: 8,00 h.
slavná mše sv.: 10,00 h.
(svěcení pokrmů a velikonočních beránků)

Velikonoční pondělí (5.4.)

mše sv.: 8,00 h.

Pastorační plán na měsíce únor - květen

Únor – březen:

Postní období:

17. února (středa) - POPELEČNÍ STŘEDA - den přísného postu, mše sv. s udělováním popelce v 7,00 a 17,30 h., pobožnost křížové cesty v 16,45 h.

Vždy v neděli v 9,25 a v pátek 17,45 h. se koná pobožnost křížové cesty

21. února (neděle) - 1. neděle postní: 9,15 h. prezentace životní křížové cesty faráře Josefa Toufara (60. výročí jeho umučení v komunistickém vězení 25.2.1950)

Vždy v neděli od 16 do 17 h možnost adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí, která bude zakončená v 17 h. zpívanými nešpory.

23. března (úterý) - udělování svátosti nemocných (přesunuto z 11.2) při mši sv. v 17,30 h.

Duben:

Velikonoční svátky - velikonoční třídenní viz rozpis velikonočních bohoslužeb

Květen:

? **květen** - Svinovtour neb cyklovýlet po katastrální hranici Svinova (z.KDU-ČSL) - termín bude upřesněn

9. května (neděle) - Den matek

23. května (neděle) - slavnost Seslání Ducha Svatého, vaječina - posezení na farní zahradě (14,30 h.)

29. května (sobota) - poutní zájezd na poutní místo Štípa - Fryšták - Zlín, podrobnější informace budou ohlášeny v kostele po Velikonocích

3. června (čtvrtek) - slavnost Těla Krve Páně – Boží Tělo, v 17,30 mše sv. s eucharistickým průvodem

Červen:

Svinovská pouť: sobota – neděle 19. – 20. června 2010

Plán finančních sbírek:

Sbírky na opravy:

16. března + 13. dubna + 25. května + 22. června

Mimořádné sbírky:

21. února (neděle) - 1. neděle postní - sbírka Halěř svatého Petra

14. března (neděle) - 4. neděle postní - sbírka na potřeby diecéze

2. - 3. dubna (Velký pátek + Bílá sobota při adoraci u Božího hrobu) - sbírka na opravy chrámů ve Svaté zemi

4. dubna (neděle) - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - sbírka na kněžský seminář

23. května (neděle) - Slavnost Seslání Ducha svatého - sbírka na Diecézní charitu

---

Svátost křtu – manželství – pohřby (prosinec 09 – leden – únor 10)

Křty:

Antonín Glac 14.2. 2010

Svatby:

Richard a Helena Wieluchovi 19.12. 2009

Pohřby:

Eliška Sochorcová, r.Kyseláková +25.11. 2009

Anděla Hejnová, r.Strakošová +22.12. 2009

Tomáš Šoltys +26.12. 2009

Hana Osvaldová, r. Burešová +24.11. 2009

Markéta Bystričanová, Lukowiczová +28.12. 2009

Anna Hutýrová, r.Grešáková +6.12. 2009

Petr Osvald +30.1. 2010

Berta Auestová, r. Schmidtová +13.12. 2009

Martin Soviar +8.2. 2010